

de til de dagpenge, der spares, fordi de kommer i arbejdet?

En tredje lille sten er nedskæringerne på Arbejdstilsynet. Endnu en gang understreges det, at regeringen ikke vil bruge penge på forebyggelse, men hellere på spektakulære projekter, der kan øge antallet af operationer. Allervigtigst for denne regering er det naturligvis at skåne erhvervslivet for udgifter og besvær.

Hvorfor ikke i stedet for investere i et bedre arbejdsmiljø? Det ville gavne den enkelte medarbejder. Det ville skabe arbejdspladser i Arbejdstilsynet, og ikke mindst ville det spare samfundet for dagpengeudgifter, for sygedagpengeudgifter og for udgifter på sygehusene. Endnu en lille sten.

Kl. 21.10

En fjerde er den kollektive trafik. Sidste år gjorde regeringen det sammen med Dansk Folkeparti, at de fjernede tilskuddet til den kollektive trafik. Det ser vi konsekvenserne af nu. Det fører til ekstraordinære prisstigninger på over 10 pct. En konsekvens vil blive, at flere vil forlade den kollektive trafik og i stedet for køre i egen bil til skade for miljøet. Men det er jo kun en af konsekvenserne. For knap halvdelen af landets husstande er det jo ikke et spørgsmål om at tage bilen i stedet for bus og tog. De har nemlig ikke nogen bil, og mange af dem har slet ikke råd til at købe en bil, og derfor har de faktisk ikke andre muligheder end at betale de her prisstigninger, og det betyder selvfølgelig, at deres økonomi bliver forringet – vi taler selvfølgelig om en gruppe, som i forvejen ikke er den rigeste.

Situationen for den kollektive trafik er jo nu så alvorlig, at der bør gribes ind omgående fra Folketingets side. Passagererne er flygtet fra den kollektive trafik i hovedstaden. Metroen er faktisk ved at udvikle sig til en beklagelig fiasko, og de planlagte takststigninger vil selvfølgelig fremskynde passagerflugten. Man kaster en lille sten, det statslige tilskud, men til gengæld får man givet et kraftigt skub til den liberalistiske vision: flere biler, mere fart, færre tog og busser. Det er ikke nedskæringer, men en saltvandsindsprøjtning til den kollektive trafik der er behov for i dag.

En femte lille sten er nedskæringerne på overførselsindkomsterne. Vi kan så diskutere, hvor lille den sten i virkeligheden er. Jeg kan godt lidt have en fornemmelse af, at man faktisk begynder at kaste med klipper, men set i det store billede er det fortsat en lille sten.

Regeringen vil spare over 700 mio. kr. på de supplerende dagpenge. Regeringspartierne taler om, at millionærer er på supplerende dagpenge, og det vil de ikke være med til. Men så mange findes der faktisk ikke. Tallene viser jo, at der faktisk kun er to mennesker i det her land, der tjener over 1 mio. kr. om året, og som samtidig modtager supplerende dagpenge. Det bliver jeg da også gal over. Det er da ikke de grupper, vi ønsker at ramme, når vi går ud og giver supplerende dagpenge.

Men der er da ikke nogen grund til kollektivt at afstraffe, og det er det, man gør med det her, for der findes ganske simpelt ikke højtlønnede nok, som får supplerende dagpenge, til, at der kan skaffes 700 mio. kr. ved at tage dem fra dem. Regeringens forslag ender med primært at ramme de lavtlønnede og primært kvinderne, og derfor mener jeg, at det her forslag er et klokkeklart eksempel på klasseindholdet i regeringens politik: Der tages fra de fattige og gives til de rige.

Regeringens angreb på de supplerende dagpenge handler ikke bare om at skaffe penge. Også den sten skal sætte et jordskred i gang. Den skal være med til at undergrave kompensationen for tabt arbejdsfortjeneste ved arbejdsløshed. Regeringens taktik er klar. Der sker ikke noget frontalangreb, men en langsom og sikker udhulning ved at skære i forskellige delelementer.

Regeringens smålighed kender ikke nogen grænse. I jagten på de her små besparelser, der kan finansiere skattelettelser til de rigeste, skraber man nu bunden ved at finde småbeløb, man kan tage fra de uddannelsessøgende, fra børnefamilierne og pensionisterne. På den måde foreslår regeringen altså, at børnechecken og boligydelsen fremover kun skal reguleres med prisudviklingen, og på den måde kan man så skrabe sølle 110 mio. kr. sammen. Ikke mange penge i en finanslov, men mange penge for de mennesker, det går ud over.

Men det er ikke bare et spørgsmål om at tage småbeløb fra de dårligst stillede. Endnu vigtigere for regeringen er det, at de hermed får brudt med princippet om, at regulering af overførselsindkomster følger lønudviklingen. Herefter vil det jo være oplagt at gå til angreb på de andre overførselsindkomster, som når regeringen nu vil fjerne muligheden for, at kontanthjælpsmodtagere kan få en større ydelse, hvis de kommer under revalidering. Fra regeringens mund bety-